

Sygn. akt VIII U 1149/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Renata Figiel

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2015 r. w Gliwicach

sprawy J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 29 marca 2011 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. W. prawo do emerytury górniczej począwszy od 1 grudnia 2010r.
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. VIII U 1149/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 marca 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. W. (W.) prawa do emerytury górniczej, ponieważ wnioskujący udowodnił jedynie 8 lat 8 miesięcy i 6 dni pracy górniczej, zamiast wymaganych co najmniej 25 lat takiej pracy. Do pracy górniczej nie zaliczono okresów od 17 lutego 1984 roku do 30 listopada 1985 roku i od 1 grudnia 1991 roku do 5 września 2007 roku na stanowiskach operator maszyn rolniczych, kierowca ciągnika rolniczego. Te stanowiska nie są wymienione w załącznikach nr 2 i 3 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku. Uchylono decyzje z dnia 19 czerwca 2007 roku 15 października 2008 roku, w których sporne okresy do pracy górniczej zaliczono.

Ubezpieczony J. W. w odwołaniu domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do emerytury górniczej, ponieważ mimo angażu kierowcy ciągnika rolniczego wykonywał faktycznie prace operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce.

ZUS wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2012 roku Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i (...) w G. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od 1 grudnia 2010 roku.

Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczony, jako kierowca ciągnika rolniczego, wykonywał prace przy remontach i bieżącej konserwacji urządzeń i maszyn górniczych. Ciągnik rolniczy może mieć charakter sprzętu pomocniczego, który został wymieniony w treści załącznika 2 poz. 22 do rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994 roku.

W rozważaniach prawnych Sąd Okręgowy powołał się na treść art. 50 b ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) i wywiódł, że ubezpieczony przez co najmniej połowę dniówki roboczej wykonywał roboty górnicze, a więc okres ten również podlega uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej. Na skutek apelacji organu rentowego Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 3 grudnia 2012 roku, sygn. akt III AUa 582/12 zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie. Od wyroku została wniesiona skarga kasacyjna. Po jej rozpoznaniu Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 23 października 2013 roku, sygn. akt I UK 128/13 uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego. Sąd Najwyższy stwierdził, że zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 4 (uprzednio art. 36 ust. 1 pkt 4) ustawy emerytalnej, za pracę górniczą uważa się, między innymi, zatrudnienie na odkrywce węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa. Z tej ustawowej definicji pracy górniczej wynika, że w rozumieniu art. 50 c ust. 1 pkt 4, nie każda praca na odkrywce w kopalni węgla brunatnego jest pracą górniczą, nawet, jeżeli została wymieniona w załączniku nr 2 do rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994r., stanowiącym wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego uważa się za pracę górniczą. Praca wykonywana na stanowisku wymienionym w tym wykazie stanowi pracę górniczą uprawniającą do emerytury górniczej tylko wówczas, gdy odpowiada rodzajowi pracy określonego w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy.

Sąd Najwyższy wskazał, iż stanowisko Sądu Apelacyjnego nie znajduje uzasadnienia w treści art. 50 b ustawy emerytalnej, zgodnie z którym, przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Uzasadniony, więc okazał się zarzut naruszenia art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej polegający na błędnej jego wykładni, przyjmującej, że do pracy górniczej, w jego rozumieniu, można zakwalifikować wymienione w nim rodzaje prac pod warunkiem wykonywania ich stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 27 lutego 2014 roku, sygn. akt III AUa 3583/13 uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach do ponownego rozpoznania pozostawiając

temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego. Sąd Apelacyjny stwierdził, że wyrok Sądu Okręgowego musiał ulec uchyleniu, albowiem nie została w sprawie wyjaśniona istota sporu, sprowadzająca się do rozstrzygnięcia, czy ubezpieczony spełnił wszystkie warunki wymagane przepisem art. 50 a ustawy emerytalnej, a w szczególności, czy wykazał posiadanie wymaganego stażu pracy górniczej.

Sąd Najwyższy zwrócił uwagę na błędne stanowisko Sądu Apelacyjnego, co do tego, iż warunek wykazania pracy górniczej powstaje tylko wówczas, gdy jest ona wykonywana stale i w pełnym wymiarze. Zgodnie bowiem z treścią art. 50 b cyt. ustawy, mającego zastosowanie do sytuacji ubezpieczonego, przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Dla ziszczenia się warunku wykazania pracy górniczej ubezpieczony musiał zatem udowodnić, iż świadczył ją w wymiarze połowy codziennej dniówki roboczej.

Uchylenie wyroku Sądu I instancji nastąpiło z powodu nie wyjaśnienia, czy istotnie świadczona przez ubezpieczonego praca mieściła się w zakresie ustawowej definicji pracy górniczej. Należy przy tym zwrócić uwagę, iż wobec wykluczenia wykonywania przez ubezpieczonego prac przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, jak również prac przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego, pozostaje do rozpatrzenia czy wykonywana przez niego praca mieściła się w zakresie bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych.

O ile można przyjąć, iż ubezpieczony obsługiwał sprzęt pomocniczy i technologiczny na odkrywce, to należałoby jeszcze wskazać, iż obsługa tego sprzętu była związana właśnie z bieżącą konserwacją agregatów i urządzeń wydobywczych. Jak wynika z charakterystyki zawodowej ubezpieczonego, sporządzonej przez sztygara oddziałowego M. D., do jego obowiązków należało rozwożenie i przywożenie sprzętu, jego załadunek i rozładunek w różnych miejscach odkrywki. Taki rodzaj obowiązków zawodowych trudno zakwalifikować do prac związanych z bieżącą konserwacją agregatów i urządzeń wydobywczych. Ubezpieczony wskazywał na wykonywanie prac wraz z robotnikami naprawiającymi sprzęt wydobywczy przy wymianie płyt gąsienicowych do zwalówarek lub koparek, przy obsłudze agregatów smarowniczych. Z kolei, przesłuchani w sprawie świadkowie zwracali uwagę na pracę ubezpieczonego w charakterze kierowcy ciągnika, tożsamej obecnie z pracą operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego.

Sąd Apelacyjny wskazał, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy niezbędnym będzie poczynienie szczegółowych ustaleń w zakresie rodzaju wykonywanej przez ubezpieczonego pracy i poddanie krytycznej analizie stwierdzeń świadków, iż pracował on przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych. Zwłaszcza istotnym w sprawie będzie przesłuchanie w charakterze świadka autora charakterystyki zawodowej ubezpieczonego i skonfrontowanie tych zeznań z całym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a w razie konieczności ponowienie dowodu z zeznań już przesłuchanych świadków, ewentualnie innych, wskazanych przez strony.

Nadto Sąd Apelacyjny polecił mieć na uwadze stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 28 kwietnia 2010r., wydanym do sprawy I UK 337/09, zam. LEX nr 601991, gdzie wskazano, iż przewóz pracowników, czy sprzętu na odkrywce w kopalni węgla brunatnego nie należy do pracy górniczej w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wykonywanie tego rodzaju pracy w wymiarze ponad połowy dniówki roboczej uniemożliwi zatem zakwalifikowanie pracy wykonywanej przez ubezpieczonego do pracy górniczej w rozumieniu przepisów powołanej ustawy.

Ponowne postępowanie przed Sądem I instancji będzie zmierzało do wykazania, czy prace ubezpieczonego, związane z bieżącą konserwacją agregatów i urzędzeń wydobywczych, miały charakter czynności ciągłych i należały do zakresu zwykłych obowiązków zawodowych w ramach dniówki pracowniczej, czy też miały charakter prac świadczonych incydentalnie w zależności od potrzeb pracodawcy.

Sąd ponownie rozpoznając sprawę ustalił następujący stan faktyczny:

J. W. urodził się z dnia 27 lutego 1956 roku. Od 17 lutego 1984 roku do nadal jest pracownikiem Kopalni (...). Został przyjęty na stanowisko operatora maszyn rolniczych. W dniu 1 grudnia 1985 roku zmieniono mu angaż na operatora sprzętu rolniczego na odkrywce, od 1 czerwca 1991 roku zmieniono mu angaż na kierowcę, a od 1 grudnia 1994 roku do 16 listopada 2006 roku ponownie pracował na stanowisku kierowcy ciągnika. Od 17 listopada 2006 roku ubezpieczony pracuje jako operator sprzętu pomocniczego na odkrywce.

W toku postępowania przed organem rentowym ubezpieczony przedłożył świadectwo wykonywania pracy górniczej z dnia 23 grudnia 2010 roku w którym pracodawca potwierdził, że ubezpieczony wykonywał pracę górniczą:

- od 17 lutego 1984 roku do 31 marca 1992 roku – na stanowisku kierowca-operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce – rozporządzenie (...) z 23 grudnia 1994 roku, zał. Nr 2, poz.6;
- od 1 kwietnia 1992 roku do nadal – na stanowisku operator sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce – rozporządzenie (...) z 23 grudnia 1994 roku, zał. Nr 2 poz. 22.

Ubezpieczony w okresie od 17 lutego 1984 roku do 31 marca 1992 roku był zatrudniony na oddziale m-3, w okresie od 1 kwietnia 1992 roku do nadal na oddziale rs-8.

W zaskarżonej decyzji ZUS nie zaliczył do pracy górniczej okresu od 17 lutego 1984 roku do 30 listopada 1985 roku i od 1 grudnia 1991 roku do 16 listopada 2006 roku oraz od 17 listopada 2006 roku do 5 września 2007 roku.

Z akt osobowych wynika, że ubezpieczony był zatrudniony na stanowiskach:

- od 17 lutego 1984 roku do 30 listopada 1985 roku – operator maszyn rolniczych ;
- od 1 grudnia 1985 roku do 31 maja 1991 roku – operator sprzętu rolniczego na odkrywce / okres zaliczony do pracy górniczej przez ZUS/;
- od 1 czerwca 1991 roku do 30 listopada 1991 roku – kierowca / okres zaliczony do pracy górniczej przez ZUS/;
- od 1 grudnia 1991 roku do 31 marca 1992 roku – kierowca ciągnika rolniczego;
- od 1 kwietnia 1992 roku do 16 listopada 2006 roku – kierowca ciągnika;
- od 17 listopada 2006 roku do nadal – operator sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce.

Sprawą ubezpieczonego zajmowała się Komisja Weryfikacyjna, która stwierdziła, że w okresie;

- od 17 lutego 1984 roku do 31 marca 1992 roku ubezpieczony wykonywał pracę kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce,
- od 1 kwietnia 1992 roku do 15 stycznia 2007 roku ubezpieczony wykonywał pracę operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce.

Ubezpieczony załączył do wniosku o emeryturę także charakterystyki stanowisk pracy. Zgodnie z nimi w okresie od 17 lutego 1984 roku do 31 marca 1992 roku wykonywał prace na Oddziale Maszynowym Zwałowarek. Rozwoził i przywoził

sprzęt brygad remontowych na różne miejsca i stanowiska w układzie (...). Pracował przy załadunku i rozładunku sprzętów i gazów technicznych, środków smarowniczych oraz innych części i urządzeń stosowanych do naprawy i utrzymania ruchu urządzeń układów (...). Do ciągnika zaczepiał i przeciągał agregaty spawalnicze, smarownicze, dwukółki narzędziowe. Z kolei w okresie od 1 kwietnia 1992 roku do 16 listopada 2006 roku pracował na Oddziale Eksploatacji Ciągników. Praca była związana wyłącznie z obsługą wkopu i zwałowiska, wykonywał prace transportowe na rzecz oddziałów górniczych.

Początkowo kierowcy – operatorzy ciągników byli zatrudniani na oddziałach, na których wykonywali pracę. Ubezpieczony był zatrudniony na Oddziale Mechanicznym m-3. Następnie przeprowadzono reorganizację i utworzono Oddział rs-8 Eksploatacji Ciągników. Na ten oddział zostali przeniesieni kierowcy-operatorzy ciągników. Do pracy zaś byli delegowani na oddziały wydobywcze, mechaniczne, odwodnieniowe. Ubezpieczony jako pracownik oddziału rs-8 był delegowany na oddział m-3 oraz na oddział odwodnienia.

Na oddziale m-3 ubezpieczony pracował ze Z. T., G. Ł., S. O., Z. K. – sztygarem oddziałowym. Oddział m-3 był oddziałem mechanicznym. Jako kierowca ciągnika pozostawał do dyspozycji brygady remontowej całą dniówkę. Jego zadaniem było dowożenie części zamiennych do maszyn podstawowych. W czasie dniówki obsługiwał agregat smarowniczy, który jest podłączany do ciągnika i napędzany jego silnikiem. Agregat ten był wykorzystywany do utrzymania ruchu i remontów zwałowarek i koparek wielonaczyniowych. Obsługiwał także agregat spawalniczy, agregat do wymiany oleju. Wykonywał też pracę przy spinaniu gąsienic zwałowarek i wozów kablowych, montażu i demontażu przekładni na wózku zrzutowym zwałowarki, wymieniał płyty gąsienicowe, demontował zespoły napędowe bębnow, przekładni, silników, zajmował się wymianą płyt trudnościeralnych, remontami podwozia zwałowarek i wózków kablowych. Polecenia wydawali ubezpieczonemu Z. T., S. O. – przodowi brygady remontowej.

Na oddziale rs-8 ubezpieczony pracował z A. W., który był sztygarem zmianowym i zastępcą sztygara oddziałowego oraz H. Ł., który zajmował analogiczne stanowisko jak odwołujący. Pracował nadal z przodowymi brygad remontowych oddziału m-3 Z. T. i S. O.. W czasie zatrudnienia na tym oddziale charakter pracy nie zmienił się. J. W. dowoził części silników do wkopu i na zwałowisko oraz części potrzebne do wulkanizacji, obsługiwał agregat smarowniczy, prądotwórczy, olejowy, odciągał kolumny filtracyjne. Pozostawał cały dzień do dyspozycji oddziału na który został skierowany tj. oddziałów mechanicznych, odwodnienia. Na oddziale odwodnienia pracował przy zapuszczaniu studni, wyciąganiu studni, skręcaniu rur. Pomagał także spawaczom.

Zarówno na oddziale m-3 jak i rs-8 ubezpieczony w czasie dniówki po dojechaniu na miejsce pracy oddziału do którego był delegowany wykonywał pracę z jego pracownikami. Zdarzało się, że wracał do warsztatu po brakującą część i ją przywoził na miejsce wykonywania remontu. Ubezpieczony nie jeździł na dalsze zaplecze, nie wyjeżdżał poza odkrywkę.

Charakterystykę stanowiska pracy ubezpieczonego sporządził M. D., który był sztygarem zmianowym oddziału m-3. Nie był on przełożonym ubezpieczonego ponieważ nie pracowali na tej samej zmianie. Wiedzę o pracy kierowcy-operatora ciągnika posiadał on z obserwacji innych kierowców operatorów ciągników.

Prace transportowe zajmowały ubezpieczonemu 1-1,5 godziny w skali dniówki, prace związane z konserwacją i remontami agregatów i urządzeń wydobywczych zajmowały pozostałą część czasu pracy tj. ponad połowę dniówki.

Stan faktyczny ustalono na podstawie akt osobowych, świadectwa wykonywania pracy górniczej / karta 91 a.e./, charakterystyki stanowiska pracy / karta 114, 116 a.e./, protokołu z posiedzenia Komisji Weryfikacyjnej / karta 118-120 a.e./, danych o okresach zatrudnienia / karta 142-143 a.e./, zeznań świadków – Z. T. / karta 44, 170 a.s./, G. Ł. / karta 45 a.s./, A. W. / karta 45 a.s./, H. Ł. / karta 46 a.s./, Z. K. / karta 50, 169 a.s./, M. D. / karta 167-168 a.s./, S. O. / karta 170 a.s./, przesłuchania ubezpieczonego / k. 58-59, 150 a.s./.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków Z. T., G. Ł., A. W., H. Ł., Z. K., S. O. i ubezpieczonego – są one spójne, logiczne, szczegółowe i potwierdzają się wzajemnie. Wynika z nich w sposób nie budzący wątpliwości, że J. W. jako kierowca ciągnika rolniczego wykonywał prace przy remontach i bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych

– w wymiarze ponad 6 godzin w skali dniówki. Za taką pracę należy uznać obsługę agregatu smarowniczego. Agregat ten był wykorzystywany do utrzymania ruchu i remontów zwałowarek i koparek wielonaczyniowych. Pracą przy remontach i konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych jest praca przy spinaniu gaśnic zwałowarek i wozów kablowych, montażu i demontażu przekładni na wózku zrzutowym zwałowarki, wymianie płyt gaśnicowe, demontażu zespołów napędowych bębnow, przekładni, silników koparek i zwałowarek, wymiana płyt trudnościeralnych, remonty podwozia zwałowarek i wózków kablowych. Z zeznań świadków wynika, że ubezpieczony transportował z warsztatu oddziału części potrzebne do prac brygad remontowych, odwodnieniowych. Nie wyjeżdżał poza odkrywkę. Załadunek i rozładunek oraz przewóz zajmowały mu 1-1,5 godziny w czasie dniówki. Następnie wykonywał prace wspólnie z pracownikami oddziału mechanicznego lub odwodnieniowego. Rodzaj tych prac był uzależniony od potrzeb pracodawcy.

Na podstawie charakterystyk stanowisk pracy Sąd ustalił ich treść. W ocenie Sądu nie opisują one zakresu prac wykonywanych przez ubezpieczonego ale określają ogólnie czynności kierowców-operatorów ciągników. Potwierdza to przesłuchanie świadka M. D. / karta 167-168 a.s./. Z zeznań tego świadka wynika, że nie miał on bezpośredniego kontaktu z ubezpieczonym ponieważ nie pracowali na tej samej zmianie. Ponadto podał on, że do zakresu zadań kierowców ciągników należał załadunek części na ciągnik, ich zawieszenie do wkopu lub na zwałowisko, rozładunek i pomoc pracownikom oddziału do dyspozycji którego pozostawał. Ten ostatni rodzaj pracy nie został ujęty w charakterystyce stanowiska pracy. Okoliczność tę potwierdzili także świadkowie Z. T. / karta 170/, Z. K. / karta 169/, S. O. / karta 170/.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom M. D. nie uwzględniając ich w zakresie, w którym świadek podał, że prace transportowe zajmowały ubezpieczonemu 5 do 6 godzin w czasie dniówki. W tej części zeznania są odosobnione. Z zeznań pozostałych świadków tj. Z. T. / karta 170/, Z. K. / karta 169/, S. O. / karta 170/ wynika, że prace te zajmowały 1-1,5 godziny. Ponadto M. D. nie miał bezpośredniego kontaktu z ubezpieczonym, a pozostali świadkowie pracowali razem z nim – jako przodowi, którym bezpośrednio podlegał tj. S. O. i Z. T. lub jako sztygar oddziałowy do 1985 roku i nadsztygar mechaniczny w latach 1985 do 1994 Z. K..

Sąd zważył, co następuje:

Ubezpieczony ukończył 50 lat, i domagał się prawa do emerytury górniczej na podstawie art.50 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Prawo do tego świadczenia przysługuje mężczyźnie, który ukończył 50 lat, ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie w okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 i nie przystąpił do OFE lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa.

Sporne pozostawało, czy J. W. legitymuje się wymaganym okresem pracy górniczej. ZUS zaliczył do takiej pracy okres zatrudnienia w Kopalni (...) na stanowisku kierowcy operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce w okresie od 1grudnia 1985 roku do 30 listopada 1991 roku i do 6 września 2007 roku do 23 grudnia 2010 roku. W tym czasie J. W. wykonywał taką samą pracę, jak podczas całego zatrudnienia w (...).

Zgodnie z art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

J. W. pracował na odkrywce w kopalni węgla brunatnego i jego praca była pracą przy „bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych”. Za taką pracę należy uznać obsługę agregatu smarowniczego. Agregat ten był wykorzystywany do utrzymania ruchu i remontów zwałowarek i koparek wielonaczyniowych. Pracą przy konserwacji

agregatów i urządzeń wydobywczych jest praca przy spinaniu gąsienic zwałowarek i wozów kablowych, montażu i demontażu przekładni na wózku zrzutowym zwałowarki, wymianie płyt gąsienicowych, demontażu zespołów napędowych bębnow, przekładni, silników koparek i zwałowarek, wymiana płyt trudnościeralnych, remonty podwozia zwałowarek i wózków kablowych. Ciągnik rolniczy może być sprzętem pomocniczym albo technologicznym na terenie odkrywki, o którym mowa w załączniku nr 2 poz. 22 do rozporządzenia (...) z 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczalnej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty / Dz.U.z 1995r. nr 2, poz. 8/. Jeżeli za pomocą przystosowanego ciągnika rolniczego wykonuje się prace związane z konserwacją urządzeń górniczych. Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że J. W. obsługuje agregat smarowniczy, olejowy, spawalniczy. Agregaty te są wykorzystywane do remontów koparek i zwałowarek. Pracuje także przy spinaniu gąsienic zwałowarek i wozów kablowych, montażu i demontażu przekładni na wózku zrzutowym zwałowarki, wymianie płyt gąsienicowych, demontażu zespołów napędowych bębnow, przekładni, silników koparek i zwałowarek, wymiana płyt trudnościeralnych, remonty podwozia zwałowarek i wózków kablowych.

Pracodawca w świadectwie wykonywania pracy górniczej prawidłowo zakwalifikował pracę ubezpieczonego jako wymienioną w załączniku nr 2 poz. 6 i 22 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczalnej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty. Wymieniono tam stanowisko kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce i stanowisko operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce. Zdaniem Sądu ciągnik rolniczy może być sprzętem pomocniczym, bowiem przy jego pomocy ubezpieczony wykonywał prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych.

Z przepisu art. 50b ustawy emerytalno-rentowej wynika, że przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy. Postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony wykonywał pracę górniczą w wymiarze ponad 6 godzin w czasie dniówki. W związku z powyższym do pracy górniczej należy zaliczyć okres pracy od 17 lutego 1984 roku do 22 grudnia 2010 roku/ data do której potwierdzono wykonywanie pracy górniczej w świadectwie pracy górniczej oraz do której ZUS dokonywał ustalenia stażu pracy/. Pracą górniczą nie jest praca polegająca na załadunku, transporcie i rozładunku części potrzebnych do wykonywania remontów urządzeń wydobywczych. Jednak była ona wykonywana przez ubezpieczonego jedynie w wymiarze 1-1,5 godziny w czasie dniówki. Z uwagi na wykonywanie pracy górniczej w pozostałym czasie okres zatrudnienia w (...) B. należy zaliczyć do pracy górniczej.

W związku z powyższym odwołanie uwzględniono na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. uznając, że J. W. udowodnił 15 lat pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 i 25 lat pracy górniczej.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty te złożyły się: 60 zł za postępowanie przed Sądem I instancji i po 120 zł za postępowanie przed Sądem II instancji oraz Sądem Najwyższym. Ustalając wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd podzielił stanowisko wyrażone przez SN w postanowieniu z 17 października 2011 roku, I UZ 33/11.